

Pd. Flæsk fra Kanada til England, medens det faktiske Forhold er, at der udføres henved 3 Gange saa meget. Grunden er den, at den Statistik, det kgl. Konsulat benytter, er den britiske Indførselsstatistik, og den er selvfølgelig baseret paa, fra hvilken Udførselshavn Flæsket kommer. Men nu er det faktisk, at en stor Del af Kanadas Flæsk gaar over Amerika, og det har unddraget sig Konsulens Opmærksomhed. Saafremt det kgl. Konsulat blot havde set de engelske „statistical abstracts“ for den koloniale Dels Vedkommende, vilde han have fundet de rigtige Tal. Og da Statistik bruges meget og har sin store Betydning, vil jeg sige en Gang for alle, at den er meget vanskelig at bruge, og at der skal ret kyndige Folk til at forstaa den. Jeg vil bede den højtærede Udenrigsminister henlede Konsulatets Opmærksomhed i London paa, om det ikke kan forbedre disse Tal for Flæskeimportens Vedkommende. Det har den Betydning for os, at vi faa at vide, hvem der egentlig er vore Konkurrenter, og i hvilket Forhold de ere det, og da det nu er saaledes, at Kanadas Flæskeimport til England er bleven multipliceret med 12 i Løbet af de sidste 10 Aar, ville de Herrer sikkert indrømme, at det er af yderste Vigtighed, at vore Konsuler derovre forstaa at følge med og underrette os.

Jeg ønsker endnu kun at gøre en rent personlig Bemærkning til den højtærede Udenrigsminister. Jeg skal ikke nævne Navne, men jeg vil kun bede ham om, i det Øjeblik, han har en Embedsmand, der ganske vist maaske har gjort sig skyldig i en disciplinær Fejl, og maaske er en meget udisciplineret Embedsmand, at tage i Betragtning, at vedkommende Embedsmand dog i det store og hele har fyldt sin Plads til nogenlunde Tilfredshed, i hvert Fald lige saa godt som andre Konsuler, og at det er en vanskelig Plads, han er paa, og jeg vil derfor bede den højtærede Minister lade Naade gaa for Ret i dette Tilfælde.

Udenrigsministeren (Deuntzer): Det er naturligvis vanskeligt at omgaas Statistik, og jeg skal gerne tilstaa, at jeg er bange for Statistik, men jeg skal henlede vedkommende Konsuls Opmærksomhed paa

de Ytringer, der ere faldne fra den ærede Taler. Foruden det har jeg kun at bemærke til hans Udtalelser, at jeg efter det korte Kendskab, jeg har til den ærede Taler, synes, at han undertiden er en Spøgefugl, og Gud ved, om det ikke er en Ligemand, han har truffet i Ministeriet. Jeg fralægger mig i hvert Fald, at det skulde være mig, som var den høje Embedsmand i Udenrigsministeriet, der har sagt, at Konsulerne kun have at gøre med Arvesager. Det maa være en Spøg, thi der er ingen i Udenrigsministeriet, der har med Konsulatsager at gøre, som ikke ved, at der ganske vist nogle Steder er Arvesager af ikke ringe Vigtighed, men at det i det store og hele er ganske andre og, jeg kan sige, langt vanskeligere Anliggender, som tage deres Tid.

Den ærede Taler henvendte ogsaa en ganske personlig Bemærkning til mig. Ja, jeg er altid tilbøjelig til at lade Naade gaa for Ret, naar blot det er muligt. Men hvis det Tilfælde, som den ærede Taler sigter til, er det samme som det, jeg i dette Øjeblik nærmest tænker paa, tror jeg ikke, at man her kan lade Naade gaa for Ret, thi det vilde være at gøre Uret, og det vil jeg i hvert Fald ikke være med til.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lovene af 28. Maj 1880 og 12. Maj 1882 angaaende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2983—84).

Sagen sattes under Forhandling.